

АДСОРБЦІЯ ХЛОРИДУ ДОДЕЦИЛПІРИДИНІУ І ТВІНІВ ІЗ БІНАРНИХ РОЗЧИНІВ

О.О. Стрельцова, О.В. Волювач, І.В. Пузирьова, В.О. Єгорцева

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова,
кафедра фізичної та колоїдної хімії,
вул. Дворянська, 2, м. Одеса, 65082*

Ефективність дії сумішей поверхнево-активних речовин (ПАР) в значній мірі визначається колоїдно-хімічними властивостями їх розчинів [1]. Тому на сьогоднішній день актуальними є дослідження, направлені на вивчення процесів адсорбції ПАР із їхніх бінарних водних розчинів на різних межах розділу фаз.

В роботі проведено аналіз взаємодії хлориду додецилпіридинію (ХДДП) з Твіном-40 і Твіном-60 на межі розділу фаз розчин – повітря і вивчено адсорбцію ПАР із бінарних розчинів в залежності від мольного співвідношення компонентів і довжини вуглеводневого радикалу ПАР.

Аналіз адсорбційних властивостей систем ХДДП – Tw-40, ХДДП – Tw-60 здійснювали в рамках теорії регулярних розчинів на основі псевдофазної моделі, використовуючи підхід Розена [2]. Поверхневий натяг водних розчинів ПАР вимірювали методом Вільгельмі при кімнатній температурі. Рівноважні значення поверхневого натягу бінарних розчинів ХДДП – Твін встановлювалися протягом 2,5 год. Мольну частку (n) Твіну в розчинах з ХДДП змінювали від 0,3 до 0,7.

Експериментально визначено, що в досить широкому діапазоні мольних співвідношень компонентів у розчині адсорбційні шари виявляються дещо збагаченими молекулами нейногенної ПАР. Зі збільшенням мольної частки Твінів в змішаних розчинах їх мольна частка в змішаних адсорбційних шарах зростає від 0,67 до 0,72 для системи ХДДП – Твін-40 і від 0,60 до 0,63 для системи ХДДП – Твін-60. При фіксованому складі розчину зі зменшенням значення поверхневого натягу склад адсорбційних шарів практично не змінюється.

Максимальне значення (за абсолютною величиною) параметра міжмолекулярної взаємодії ПАР в змішаних адсорбційних шарах на межі розділу фаз розчин – повітря спостерігається як при еквімолярному співвідношенні компонентів для системи ХДДП – Твін-40, так і при n (Твін-60) = 0,7 для системи ХДДП – Твін-60, і змінюється в межах від -10,99 до -11,93 і від -13,28 до -14,71 відповідно. Механізм утворення змішаних адсорбційних шарів на межі розділу фаз розчин – повітря складний

і, перш за все, пов'язаний з дією електростатичних сил і гідрофобної взаємодії.

Встановлено: адсорбція ХДДП і Твінів із їхніх бінарних водних розчинів різного складу на межі з повітрям є термодинамічно більш вигідним процесом, ніж процес адсорбції ПАР із індивідуальних розчинів. Максимальне значення стандартної вільної енергії Гіббса адсорбції $-(36,0 \div 41,1 \text{ кДж/моль})$ спостерігається для ПАР з n (Твін) $\geq 0,5$.

Для системи ХДДП – Твін-40 величина адсорбції зі збільшенням мольної частки Твіну в розчині зменшується від $2,3 \cdot 10^{-6}$ до $1,8 \cdot 10^{-6}$ моль/м², що супроводжується збільшенням площі, яку займає агрегат ПАР у змішаному адсорбційному шарі. Заповнення адсорбційного шару для системи ХДДП – Твін-60 практично не залежить від складу розчину.

Поверхнева активність супрамолекулярних новоутворень в бінарних розчинах ПАР поступово зростає (від 10,9 до 24,4 Дж×м/моль) по мірі збільшення вмісту в розчині нейногенної ПАР. Поверхнева активність Твінів більша за поверхневу активність ХДДП.

Резюмуючи викладене вище, слід зазначити: на межі розділу фаз бінарний розчин ПАР – повітря утворюються адсорбційні шари із збагаченням вмістом у них Твінів, про що свідчить негативне відхилення досліджуваних систем від ідеальної поведінки у процесі адсорбції. Максимальний синергетичний ефект при цьому спостерігається при еквімолярному співвідношенні ХДДП і Твін-40 у розчині, а також при великому вмісті в розчині Твіну-60 для системи ХДДП – Твін-60.

Отримані результати можна використовувати при складанні синергетичних комбінацій ПАР з покращеними адсорбційними властивостями і рекомендувати фахівцям тих установ, що займаються проблемою очистки стічних вод від катіонних ПАР із стічних вод, які містять суміш катіон-нейногенних ПАР.

Література:

1. Поверхностно-активные вещества. Свойства, технология, применение, экологические проблемы / Под ред. П.С. Белова. – М.: Изд-во ВЗПИ, 1992. – 171 с.
2. Rosen M.J. Phenomena in Mixed Surfactant Systems / Ed. by J.F. Scameroon. – Washington: Am. Chem. Soc., 1986. – 349 p.